

а населението — на 13 априлъ, два дни по-рано, за да може ариергардът на войските да го пази отъ разбойнишки турски чети, които нападали изъ засада. Изпитвали ли българите беспокойство за предстоящите неизвестности, не по-малкъ е билъ страхът и у благоразумното турско население. Всички съзнателни турци разбирали, че богатството на града се е дължало на българското трудолюбие и че безъ българската търговска и промишлена приемчивост не могло да се мисли за благополучие и на мохамеданите. Затова нѣкои отъ тѣхъ съ сълзи на очи молѣли по-знатните граждани да не се изселватъ и да увещаватъ простия народъ да остане, като обещавали да живѣятъ съ тѣхъ като братя. Тѣ се обѣрнали за съдействие и къмъ Селимински, познавайки неговото влияние, но и това не помогнало нищо. Никой отъ българите не вѣрвалъ на турските обещания. Селимински, комуто предлагали и подаръци, за да въздействува върху народа, билъ непреклоненъ. „Като си спомнѣхъ, казва той, за убийството на баща ми, на двамата ми чиковци и на мнозина още роднини, и какъ азъ самиятъ се спасихъ отъ турския ятаганъ като дете, като ученикъ въ Кидония и после по-миналата година, когато забѣгнахъ въ Пловдивъ, мислѣхъ, че нищо не може да ме удовлетвори, освенъ съвършеното погубване на турците и на тѣхната власть. Освенъ това, близките гори бѣха препълнени съ въоръжени турци, готови, щомъ се оттегли руската войска, да се нахвърлятъ като вълци върху беззащитните овци“. И, изброявайки какво сѫ губѣли българите, като сѫ напускали родината си: — и неприбрани търговски взимания, и складове или дюкянни пълни съ стока, и кѫщи съ покъщнина, и чешми съ най-добра вода, и дворове съ най-хубави овощни градини, и хълмове накичени съ лозя и плодни дървета, и гори съ прохлада, и здравословенъ климатъ, — Селимински заключава: „За да се реши единъ народъ да жертвува цѣлото си благосъстояние и да се излага на ново неизвестно положение, това показва, колко турската власть е ужасна и непоносима!“

Когато се приготвило всичко за изселване, когато всѣко семейство получило отъ главния щабъ своя паспортъ, явила се идеята да бѫде градът подпаленъ и изгоренъ, за да не се ползвуватъ отъ жилищата и удобствата му ония, които петь вѣка сѫ потискали българите, и за да не се породи у изсел-